

عنوان مقاله:

ارزیابی و اولویت بندی مناطق مستعد توسعه اکوتوریسم در استان چهارمحال و بختیاری با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS)

محل انتشار:

سومین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

داود مافی غلامی - دانشجوی دکترای جنگلداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

نبی اله یارعلی - استادیار گروه علوم جنگل، دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین، دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

امروزه یکی از راههای بهره برداری و استفاده پایدار از منابع زیست محیطی انجام ارزیابی توان زیست محیطی است که با تنظیم رابطه میان انسان و طبیعت و رفع تعارض میان کاربری های ممکن از سرزمین، سبب دستیابی به توسعه پایدار این منابع می شود. در این مطالعه ارزیابی توان اکوتوریسمی استان چهارمحال و بختیاری با استفاده از مدل اکولوژیکی اکوتوریسم برای ایران با در نظر گرفتن ویژگی های منطقه انجام شد. نخست هر یک از پارامترهای ارائه شده در مدل از قبیل شکل زمین، خاک شناسی، پوشش گیاهی، سنگ شناسی، مناطق حفاظت شده و وضعیت اقلیمی به طور جداگانه بررسی و نقشه های هر یک تهیه گردید. لایه های فوق طبق هدف مورد نظر و براساس داده های پیشنهادی مدل اکوتوریسم کلاسه بندی شد. سپس با تجزیه و تحلیل و جمع بندی داده ها با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS)، نقشه زونهای مناسب برای اکوتوریسم متمرکز و گسترده حاصل شد. نتایج نشان داد که وسعت نواحی مستعد توسعه اکوتوریسم متمرکز (طبقه یک و دو) و اکوتوریسم گسترده (طبقه یک و دو) در استان چهارمحال و بختیاری به ترتیب برابر با 12300 و 17900 و 808000 و 887000 هکتار است. در نهایت با دخالت دادن معیارهای اقتصادی-اجتماعی (فاصله از منابع آبی و کاربری فعلی اراضی) مناسبترین پهنه ها جهت توسعه اکوتوریسم متمرکز نیز تعیین گردید. نتایج همچنین نشان داد که از میان شهرستانهای شهرکرد، فارس، بروجن، لردگان و اردل، دو شهرستان شهرکرد و بروجن به لحاظ برخورداری از زیرساختهای پشتیبانی توسعه اکوتوریسم دارای توانمندی بیشتری هستند.

کلمات کلیدی:

ارزیابی توان زیست محیطی، اکوتوریسم، مدل اکولوژیکی اکوتوریسم، استان چهارمحال و بختیاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/240012>

